

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾

★ 109 Allah Rasülleri toplayıp:

“- Kendilerine görevle gönderildiğiniz kavimler, milletler tarafından, davetlerinize nasıl icabet edildiği konusunda ne diyorsunuz?” buyurduğu gün,

“- Bizim hiçbir bilgimiz yok. Şüphesiz duyu ve bilgi alanı ötesini, gayb âlemini bilen ancak Sensin, Sen” diyeceklerdir.

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ
أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرِيَّةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرَجُ
الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾

110 Allah o zaman:

“- Ey Meryem’in oğlu İsa, senin ve annenin üzerindeki nimetlerimi hatırlayarak şükret. Hani seni, kâinatta-ki tabîi, dinî, sosyal, siyasî, ekonomik ve idarî düzeni içeren, ihyâ eden, insanları ve toplumları pislikten arındıran kitabı getiren elçi Cebrâil ile desteklemiştim. Beşikte iken de, insanlarla olgunluk çağındaki peygamber vasfınla konuşuyordun. Sonra okuma yazmayı, kutsal kitaplara vukufu, ilmi, hikmeti, sağlıklı ve ahlâklı yaşama bilgisini, hekimliği, yazılı ve şifahî bilgileri, sünneti içeren Tevrat’ı ve İncil’i öğretmiştim. Benim bilgim planım dahilinde, benim irademle emsalsiz güzellikte çamurdan bir kuş planlayıp şekillendinebiliyor, ona üflüyordun. Benim bilgim dahilinde, benim irademle o bir kuş oluyordu. Anadan doğma körü ve alaca hastalığına yakalananı iyileştirebiliyordun. Ölülere benim bilgim dahilinde, benim irademle hayat verebiliyordun. Hani İsrâiloğulları’nın seni öldürmelerine engel olmuş, seni korumuştum. Kendilerine apaçık âyetler, mucizeler getirdiğin zaman, içlerinden kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden kâfirler,

“- Bu açıkça, akli etki altına alan bir sihir, bir aldatmacadır” demişlerdi.

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا

وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

111 Hani temiz giyimli, iyi niyetli istikamet sahibi olanlara, havârilere:

“- Bana ve Rasûlüme iman edin” diye ilham etmiştim. Onlar:

“- İman ettik. Bizim İslâm’ı yaşayan müslümanlar olduğumuza, İslâm dininde sebat edeceğimize şahit ol” demişlerdi.

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا

مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

112 Hani temiz giyimli, iyi niyetli istikamet sahibi olanlar, havârilere:

“- Ey Meryem’in oğlu İsa, Rabbin bize gökten mükellef bir sofraya indirebilir mi?” dediler. İsa:

“- Eğer gerçekten mü’minseniz, Allah’a sığının, emirlerine yapışın, günahlardan arınıp, azaptan korunun” dedi.

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا

وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

113 Onlar:

“- O mükellef sofradan yemek istiyoruz. Aklımız yatsın, kalplerimiz huzura kavuşsun, bize doğru söylediğini bilelim, o sofrayı bizzat gören şahitler olalım istiyoruz” dediler.